Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►B ΟΔΗΓΙΑ 2009/22/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Απριλίου 2009

περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών

(κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2013	L 165	63	18.6.2013
►M2	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2013	L 165	1	18.6.2013

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2009/22/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Απριλίου 2009

περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών

(κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών [3] έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί κατά τρόπο ουσιαστικό [4]. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.

(2) Ορισμένες οδηγίες περιλαμβανόμενες στο παράρτημα Ι, το οποίο προσαρτάται στην παρούσα οδηγία, ορίζουν κανόνες περί προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών.

(3) Οι μηχανισμοί που υπάρχουν σήμερα για την εξασφάλιση της τήρησης αυτών των οδηγιών, τόσο σε εθνικό όσο και κοινοτικό επίπεδο, δεν επιτρέπουν πάντοτε την παύση των παραβάσεων που θίγουν τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών. Ως συλλογικά νοούνται τα συμφέροντα που δεν περιλαμβάνουν την απλή σώρευση των συμφερόντων των ατόμων που εθίγησαν από συγκεκριμένη παράβαση. Τα ανωτέρω δεν θίγουν την άσκηση επιμέρους αγωγών από άτομα που έχουν θιγεί από συγκεκριμένη παράβαση.

(4) Όσον αφορά την επιδιωκόμενη παύση παράνομων πρακτικών δυνάμει των εφαρμοστέων εθνικών διατάξεων, η αποτελεσματικότητα των εθνικών μέτρων που μεταφέρουν τις σχετικές οδηγίες, συμπεριλαμβανομένων και των προστατευτικών μέτρων τα οποία υπερβαίνουν όσα απαιτούν οι εν λόγω οδηγίες, εφόσον συμβαδίζουν με τη συνθήκη και επιτρέπονται από τις οδηγίες αυτές, μπορεί να εξουδετερώνεται όταν οι εν λόγω πρακτικές παράγουν αποτελέσματα σε κράτος μέλος διάφορο της προελεύσεώς τους.

---

[1] ΕΕ C 161 της 13.7.2007, σ. 39.
[2] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Ιουνίου 2007 (ΕΕ C 146 Ε της 12.6.2008, σ. 73) και απόφαση του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 2009.
[3] ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51.
[4] Βλέπε παράρτημα ΙΙ μέρος Α.

▼B

(5) Οι δυσκολίες αυτές μπορούν να θίξουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, επειδή αρκεί να μετατεθεί η πηγή μιας παράνομης πρακτικής σε άλλη χώρα για να ξεφύγει οιουδήποτε νομικού καταναγκασμού. Το γεγονός αυτό συνιστά στρέβλωση του ανταγωνισμού.

(6) Οι δυσκολίες αυτές μπορεί να κλονίσουν την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά και να περιορίσουν το πεδίο δράσεως των οργανώσεων εκπροσώπησης των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών ή των ανεξάρτητων δημόσιων οργανισμών, αρμόδιων για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών, οι οποίοι βλάπτονται από πρακτικές παραβιάζουσες το κοινοτικό δίκαιο.

(7) Οι εν λόγω μέθοδοι συχνά εκτείνονται και πέραν των συνόρων μεταξύ των κρατών μελών. Συνεπώς, είναι επείγον να επέλθει σε ορισμένο βαθμό προσέγγιση των εθνικών διατάξεων που καθιστούν δυνατή την παύση παράνομων πρακτικών ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο η παράνομη πρακτική παράγει τα αποτελέσματά της. Όσον αφορά τη δικαιοδοσία, δεν θίγονται οι κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και των συμβάσεων που ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών ούτε η τήρηση των εκ της συνθήκης γενικών υποχρεώσεων των κρατών μελών και δη των συνδεομένων με την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(8) Ο στόχος της προτεινόμενης δράσης μπορεί να επιτευχθεί μόνο από την Κοινότητα. Έγκειται συνεπώς σ' αυτήν να ενεργήσει.

(9) Το άρθρο 5 τρίτο εδάφιο της συνθήκης επιβάλλει στην Κοινότητα να μην υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης. Κατ' εφαρμογή του άρθρου αυτού, πρέπει να λαμβάνονται κατά το δυνατόν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εθνικών νομικών συστημάτων, παρεχόμενης στα κράτη μέλη της δυνατότητας να επιλέγουν μεταξύ διαφορετικών λύσεων που δίνουν ισοδύναμα αποτελέσματα. Τα δικαστήρια ή οι διοικητικές αρχές που είναι αρμόδια επί των διαδικασιών που προβλέπονται με την παρούσα οδηγία θα πρέπει να δικαιούνται να εξετάζουν τα αποτελέσματα προηγούμενων αποφάσεων.

(10) Μια από τις εναλλακτικές λύσεις θα πρέπει να ενέχει την απαίτηση να ασκούνται οι αγωγές περί των οποίων η παρούσα οδηγία από έναν ή περισσότερους ανεξάρτητους δημόσιους οργανισμούς, ειδικά επιφορτισμένους με την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών. Άλλη επιλογή θα πρέπει να προβλέπει την άσκηση των εν λόγω αγωγών από οργανώσεις που έχουν στόχο την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζει η εθνική νομοθεσία.

(11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέγουν μεταξύ των εναλλακτικών λύσεων ή να τις συνδυάζουν, καθορίζοντας σε εθνικό επίπεδο τους οργανισμούς ή/και τις οργανώσεις που θα είναι αρμόδιοι για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

▼B

(12) Για την αντιμετώπιση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων, θα πρέπει να ισχύσει η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των εν λόγω οργανισμών ή/και οργανώσεων. Τα κράτη μέλη, κατ' αίτηση των εθνικών φορέων, θα πρέπει να γνωστοποιούν στην Επιτροπή το όνομα και το αντικείμενο των εθνικών φορέων που νομιμοποιούνται να εγείρουν αγωγή στη χώρα τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

(13) Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη δημοσίευση καταλόγου των νομιμοποιουμένων αυτών φορέων στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Έως ότου δημοσιευθεί δήλωση περί του αντιθέτου, τεκμαίρεται ότι ο νομιμοποιούμενος φορέας έχει ικανότητα να ασκεί αγωγή εφόσον το όνομά του περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό.

(14) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από τον προτιθέμενο να ασκήσει αγωγή παραλείψεως την προηγούμενη διεξαγωγή διαβούλευσης, προκειμένου να δοθεί στον εναγόμενο η δυνατότητα να παύσει τη σχετική παράβαση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν να γίνεται η προηγούμενη διαβούλευση σε συνεργασία με ανεξάρτητο δημόσιο οργανισμό οριζόμενο υπ' αυτών.

(15) Όσα κράτη μέλη ορίσουν προηγούμενη διαβούλευση θα πρέπει να τάσσουν προθεσμία δύο εβδομάδων αφότου ληφθεί η αίτηση διεξαγωγής διαβούλευσης, προβλέποντας ότι, εάν εντός αυτής δεν παύσει η παράβαση, ο αιτών δικαιούται να ασκήσει, χωρίς άλλη καθυστέρηση, αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο ή διοικητική αρχή.

(16) Η Επιτροπή είναι σκόπιμο να υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας, και ιδίως όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της και τη διεξαγωγή προηγούμενης διαβούλευσης.

(17) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού.

(18) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τις αγωγές παραλείψεως κατά το άρθρο 2 και αποσκοπούν στην προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών που περιλαμβάνονται στις ►**M2** πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι ◄, προκειμένου να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

▼B

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως παράβαση νοείται κάθε ενέργεια αντίθετη προς τις ►M2 πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι ◄, όπως έχουν μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών, η οποία θίγει τα συλλογικά συμφέροντα κατά την παράγραφο 1.

Άρθρο 2

Αγωγές παραλείψεως

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τα δικαστήρια ή τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες επί διαδικασιών κινουμένων από νομιμοποιούμενους φορείς, κατά την έννοια του άρθρου 3, με τις οποίες επιδιώκεται:

α) να διαταχθεί, με τη δέουσα ταχύτητα και, όταν ενδείκνυται, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παύση ή η απαγόρευση οποιασδήποτε παράβασης·

β) εφόσον ενδείκνυται, η λήψη μέτρων, όπως η κατάλληλη δημοσίευση του συνόλου ή μέρους της απόφασης, ή/και η δημοσίευση επανορθωτικής δήλωσης ώστε να εκλείψουν τα συνεχιζόμενα αποτελέσματα της παράβασης·

γ) εφόσον επιτρέπεται από το νομικό σύστημα του συγκεκριμένου κράτους μέλους, να διαταχθεί ο ηττηθείς εναγόμενος να καταβάλει προς το Δημόσιο Ταμείο ή οιονδήποτε οριζόμενο ως δικαιούχο από την εθνική νομοθεσία, σε περίπτωση μη εκτέλεσης της απόφασης εντός της προθεσμίας που έχουν τάξει τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες διοικητικές αρχές, συγκεκριμένο ποσό ανά ημέρα καθυστέρησης ή κάθε άλλο ποσό που προβλέπει η εθνική νομοθεσία για την εξασφάλιση της εκτέλεσης των αποφάσεων.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου περί του εφαρμοστέου δικαίου, κατά τους οποίους εφαρμόζεται είτε το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης της παράβασης, είτε το δίκαιο του κράτους μέλους όπου επήλθαν τα αποτελέσματά της.

Άρθρο 3

Φορείς νομιμοποιούμενοι προς έγερση αγωγής

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «νομιμοποιούμενοι φορείς» νοούνται οι οργανισμοί ή οργανώσεις που έχουν δεόντως συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και έχουν έννομο συμφέρον να επιβάλλουν την τήρηση των διατάξεων κατά το άρθρο 1, και συγκεκριμένα:

α) ένας ή περισσότεροι ανεξάρτητοι δημόσιοι οργανισμοί, επιφορτισμένοι ειδικά με την προστασία των συμφερόντων κατά το άρθρο 1, στα κράτη μέλη όπου υπάρχουν τέτοιοι οργανισμοί ή/και

β) οι οργανώσεις των οποίων ο σκοπός συνίσταται στην προστασία των συμφερόντων κατά το άρθρο 1, σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζει η εθνική νομοθεσία.

▼B

Άρθρο 4

Ενδοκοινοτικές παραβάσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε, σε περίπτωση παραβάσεως που διαπράχθηκε στην επικράτειά του, κάθε νομιμοποιούμενος φορέας από άλλο κράτος μέλος, όταν θίγονται τα συμφέροντα τα οποία προστατεύει, να μπορεί να προσφεύγει στο δικαστήριο ή τη διοικητική αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 2, επιδεικνύοντας τον κατάλογο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Τα δικαστήρια ή οι διοικητικές αρχές δέχονται τον κατάλογο αυτό ως απόδειξη της ικανότητας του νομιμοποιούμενου φορέα να ασκήσει αγωγή, επιφυλασσόμενες του δικαιώματός τους να εξετάσουν κατά πόσον ο σκοπός του φορέα δικαιολογεί την έγερση αγωγής στη συγκεκριμένη περίπτωση.

2. Για τους σκοπούς της αντιμετώπισης των ενδοκοινοτικών παραβάσεων και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η εθνική νομοθεσία σε άλλους φορείς, τα κράτη μέλη, κατ' αίτηση των οικείων νομιμοποιούμενων φορέων, γνωστοποιούν στην Επιτροπή ότι οι εν λόγω φορείς νομιμοποιούνται να εγείρουν αγωγή σύμφωνα με το άρθρο 2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν επίσης στην Επιτροπή το όνομα και το σκοπό αυτών των φορέων.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των νομιμοποιούμενων φορέων κατά την παράγραφο 2, προσδιορίζοντας το σκοπό τους. Ο κατάλογος αυτός δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*· οι τροποποιήσεις του εν λόγω καταλόγου δημοσιεύονται αμελλητί, ενώ ο ενημερωμένος κατάλογος δημοσιεύεται ανά εξάμηνο.

Άρθρο 5

Προηγούμενη διαβούλευση

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισάγουν ή να διατηρούν σε ισχύ διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες ο διάδικος που σκοπεύει να ασκήσει αγωγή παραλείψεως, πριν κινήσει τη διαδικασία αυτή, πρέπει οπωσδήποτε να επιδιώξει την παύση της παραβάσεως κατόπιν διαβουλεύσεως είτε με τον εναγόμενο, είτε με τον εναγόμενο και με κάποιον νομιμοποιούμενο φορέα, κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο α), του κράτους μέλους στο οποίο θα ασκηθεί η αγωγή. Εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποφασίσει κατά πόσον ο επισπεύδων διάδικος πρέπει να προβεί σε διαβούλευση με τον νομιμοποιούμενο φορέα. Εάν η παύση της παράβασης δεν επιτευχθεί εντός δύο εβδομάδων μετά την υποβολή του αιτήματος προς διαβούλευση, ο ενδιαφερόμενος μπορεί άνευ ετέρου να ασκήσει αγωγή παραλείψεως.

2. Οι ρυθμίσεις για την προηγούμενη διαβούλευση που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη κοινοποιούνται στην Επιτροπή και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

▼B

Άρθρο 6

Εκθέσεις

1. Ανά τριετία και, για πρώτη φορά, το αργότερο στις 2 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Στην πρώτη έκθεσή της η Επιτροπή εξετάζει ιδίως:

α) το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την προστασία των συλλογικών συμφερόντων προσώπων που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική δραστηριότητα·

β) το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως καθορίζεται από τις ►M2 πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα I ◄·

γ) εάν η προηγούμενη διαβούλευση του άρθρου 5 συνέβαλε στην αποτελεσματική προστασία των καταναλωτών.

Κατά περίπτωση, η έκθεση αυτή συνοδεύεται από προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 7

Δυνατότητα ευρύτερης δράσης

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εισάγουν ή να διατηρήσουν διατάξεις που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν ευρύτερα δικαιώματα για την έγερση αγωγής σε εθνικό επίπεδο, στους νομιμοποιούμενους φορείς καθώς και σε πάντα ενδιαφερόμενο.

Άρθρο 8

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 9

Κατάργηση

Η οδηγία 98/27/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα II μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης και εφαρμογής που εμφαίνονται στο παράρτημα II μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφαίνεται στο παράρτημα III.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει στις 29 Δεκεμβρίου 2009.

Άρθρο 11

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

►M2 ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ◄ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 1 ([1])

1. Οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31).

2. Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, (ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48) ([2]).

3. Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων: άρθρα 10 έως 21 (ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23).

4. Οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59).

5. Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).

6. Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19).

7. Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).

8. Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

9. Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση: άρθρα 86 μέχρι 100 (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

10. Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).

11. Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

([1]) Οι οδηγίες των σημείων 5, 6, 9 και 11 περιέχουν ειδικές διατάξεις για τις αγωγές παραλείψεως.

([2]) Η εν λόγω οδηγία έχει καταργηθεί και αντικατασταθεί από την οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης (ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66), με ισχύ από 12 Μαΐου 2010.

▼**B**

12. Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

13. Οδηγία 2008/122/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2009, για την προστασία των καταναλωτών ως προς ορισμένες πτυχές των συμβάσεων χρονομεριστικής μίσθωσης, μακροπρόθεσμων προϊόντων διακοπών, μεταπώλησης και ανταλλαγής (ΕΕ L 33 της 3.2.2009, σ. 10).

▼**M1**

14. Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63): άρθρο 13.

▼**M2**

15. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 1): Άρθρο 14.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με τις διαδοχικές της τροποποιήσεις

(κατά το άρθρο 9)

Οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51).	
Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).	Μόνον όσον αφορά το άρθρο 10
Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).	Μόνον όσον αφορά το άρθρο 18 παράγραφος 2
Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).	Μόνον όσον αφορά το άρθρο 19
Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).	Μόνον όσον αφορά το άρθρο 16 παράγραφος 1
Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).	Μόνον όσον αφορά το άρθρο 42

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος καταληκτικών ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής

(κατά το άρθρο 9)

Οδηγία	Καταληκτική ημερομηνία ενσωμάτωσης	Ημερομηνία εφαρμογής
Οδηγία 98/27/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2001	—
Οδηγία 1999/44/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2002	—
Οδηγία 2000/31/ΕΚ	16 Ιανουαρίου 2002	—
Οδηγία 2002/65/ΕΚ	9 Οκτωβρίου 2004	—
Οδηγία 2005/29/ΕΚ	12 Ιουνίου 2007	12 Δεκεμβρίου 2007
Οδηγία 2006/123/ΕΚ	28 Δεκεμβρίου 2009	—

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 98/27/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρα 1 - 5	Άρθρα 1 - 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, τρίτη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8 παράγραφος 1	—
Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 8
—	Άρθρο 9
Άρθρο 9	Άρθρο 10
Άρθρο 10	Άρθρο 11
Παράρτημα	Παράρτημα I
—	Παράρτημα II
—	Παράρτημα III